8. ***Om Rhaphium flavipalpe*** Zett. Hr Wahlberg anförde: Redan sistlidet år meddelade jag Kongl. Akademien de iakttagelser, som jag med afseende på *Dolichopodernes* lefnadssätt under mitt vistande i Marstrand sommaren 1842 varit i tillfälle anställa. Bland de djur, som, när vattnet efter afstannad storm utföll ur de grunda hafsvikarne och lemnade hafsbottnen blottad, på densamma infunno sig för att uppsöka och ur gyttjan till föda uppdraga talrika deri förekommande små *Nais-arter,* träffades båda könen till *Rhaphium flavipalpe* Zett., af hvilken sällsynta Insect tillförene endast honan i ganska få exemplar varit känd. Sistförflutna sommar har äfven Prosten Stenhammar vid Östersjökusten i Häradshammars pastorat och Östergöthland funnit båda könen af samma djur. Sedan det sålunda lyckats mig lära känna hanen till denna märkvärdiga Dolichopod, har jag vunnit full visshet i den förmodan honans bildning redan ingaf mig, att nemligen detta djur måste afskiljas i ett eget slägte, så mycket utmärktare, som det synes bilda centralformen för Dolichopodernes familj, då det företer någon väsendtlig character af hvarje hufvudslägte inom familjen, samt dertill i habitus och rörelser häntyder på en förut icke anad angränsning till slägtet *Cordilura* i *Scatomyzidernes* familj. Så eger det *Rhaphiernes* bildning af hufvud och palper, *Hydrophorernes* vingteckning, *Dolichopernes* antennform och i det närmaste *Ammobaternes* copulations-apparat. Det nya slägtet har jag trott mig böra kalla *Thinophilus,* emedan det uteslutande synes uppehålla sig på den yttersta, vanligen sandiga hafsbrädden. *Rhaphium maculicorne* Zett., som äger lika lefnadssätt, tillhör äfven detta nya slägte. En kort generisk diagnos, liksom den märkvärdigt skapade hanens vigtigaste skillnader från den redan kända honan, må här på konstspråket meddelas.

Thinophilus Nov. Gen.

Os in utroque sexu longius descendens, subprominens. Proboscis crassa, exserta, palpis maximis, latis, sub epistomate convergentibus tecta. Antennæ parvæ, articulo tertio orbiculato, seta dorsali. Alæ nervo transverso ordinario a margine interiori remoto. Organon co-

pulatorium maris mediocre, sub ventre inflexum, appendicibus 6 angustis instructum.

Th. flavipalpis. *Mas* femina angustior magisque pilosus. Tibiæ cinereo-nigricantes, basi apiceque anguste testaceæ; anticæ latere exteriori ad apicem spinis 3 longis, nigris, approximatis et sæpe conglutinatis, calcar fere referentibus armatæ; posticæ ceteris paullo dilutiores. Tarsi dense nigro-hirti; antici pallidi, articulis omnibus apice anguste nigris, tibia paullo longiores, latere exteriori rigide et apicem versus longius nigro-barbati, articulo primo 2 et 3 simul sumtos longitudine æquante, basi distincte curvato vel intus exciso, quatuor ultimis subæqualibus, quarto extus ad apicem spina longa validiuscula nigra munito, unguibus nigris divaricatis, pulvillis majusculis niveis; intermedii anticorum pictura, vix tibiæ longitudine, articulis sensim latioribus et tribus ultimis utrinque nigro-barbatis, pilis apicem versus longioribus, primo elongato quatuor sequentes simul sumtos longitudine æquante, 3 et 4 ceteris brevioribus, quinto macula dorsali nigra, ungvibus pulvillisque minoribus; postici infuscati, simplices, tibia brevioribus, articulis longitudine sensim decrescentibus. Organon copulatorium nigrum, vix ænescenti-micans, nitidum, fere ut in Ammobate formatum, lamellis 6 piceis, pilosis, angustis, per paria dispositis, intermediis bifidis.

Antennæ utriusque sexus testaceæ, supra anguste infuscatæ, seta apicem versus sensim dilutiori.

Femina variat pedibus testaceis, tarsis tantum infuscatis.

---

9. *Om Cranier af Avarer och Slaver.* — Hr A. Retzius anförde, att han sistlidne höst från Anatomiæ Professorn i Prag, Hr Hyrtl, erhållit cranium af en Avar samt tvenne af Czecher, äfvensom från Medicinal-Rådet Herzog i Posen, tvenne hufvudskålar af Polackar. Avar-craniet, af hvilket en afgjutning i gips förevisades, var uppgräfdt vid Grafenegg i Österrike och företedde ett utseende, som i hög grad afvek från alla hittills kända Asiatisk-europeiska craniiformer, i anseende till hjessknölarnes höjd, pannans tillbakatryckning och nackens korthet. Flere dylika cranier voro, enligt hvad Hr R. hade sig bekant, i Österrike funne af Grefve Razumowski vid Baden och af Grefve Breuner vid Krems, samt hade af naturforskare och archæologer blifvit förklarade vara lemningar af Avarer.

Om detta folk meddelade Hr R. några upplysningar, förnämligast hämtade ur Schafariks Slawische Alterthümer (Leipzig